

אזי, על אף שבדרך כלל המוצא עגול או ככר אינו חייב להכריז, מכל מקום, במקרים אלו — חייב להכריז, משום שמסתבר שהחרס והמעוֹת לא נפלו לשם מעצמם, אלא בעל העגול והככר הניחם שם, ואם כן יש לו בעגול ובככר סימן, ואינו מתיימש מהם.

רבי שמעון בן אלעזר אומר: כל בלי אנפוריא אין חייב להכריז. ובגמרא יתבאר מהו "אנפוריא", ומדוע אין חייב להכריז.

גמרא:

שנינו במשנתנו: **מציא פירות מפורזין.**

והוינן בה: **וכמה? כלומר, כמה פירות, ועל פני איזה שטח הם צריכים להיות מפורזין, כדי שנאמר שודאי נתיימשו הבעלים מהפירות?**

אמר רבי יצחק: מדובר בקב פירות, שנתפזרו בשטח של ארבע אמות על ארבע אמות⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾.

ותמהינן: **היכי דמי?**

אי מדובר שמצאם באופן שניכר בהם

כשאר גיזת כל המדינה⁽⁶⁾ [לאפוקי גיזי צמר, הבאין מבית האומן, לאחר שעובדו ככר, שיש בהן סימן].

ואניצי פשתן [חבילות של פשתן לא מעובד],

ולשונות של ארגמן, צמר סרוק ומשוך בצורת לשון, וצבוע בצבע ארגמן, ומצוי הוא, ואין בו סימן מיוחד,

אם מצא אחד מכל הדברים הללו, **הרי אלו שלו,** ואינו חייב להכריז עליהן. **דברי רבי מאיר.**

והטעם, כיון שבכל דברים אלו אין בהם סימן ניכר, ונתיימשו בעליהם מהם, והרי הם הפקר, וכל הקודם בהן — זכה בהן.

רבי יהודה מוסיף על דברי רבי מאיר, ואומר: כל דבר שיש בו שינוי — חייב להכריז עליו.

כיצד?

כגון **שמצא עגול של דבילה, ובתוכו היתה נעוצה חתיכת חרס.**

או **שמצא ככר, ובתוכו היו מעות,**

וארבע אמות אורך". וסובר הטור, שגם בתירוצם הראשון סוברים התוס' שהכוונה היא לד' אמות מרובעין, ורק הוסיפו בתירוצ' השני שבבעיה של חצי קב בב' אמות — מדובר בב' על ב'.

אמנם במגן גבורים כתב, שדבר פשוט הוא שכוונת רבי יצחק היא לד' על ד', כי אחרת, לא ידענו שיעור הרחב!

8. כתבו התוס', שרבי יצחק עצמו אמר: וכמה — קב בארבע אמות. שאם הגמרא היא ששאלה

6. כך כתב רש"י. והרא"ש כתב, ש"ממדינתן" היינו מקישורין [כמו "שהותרו ראשי מדנים שלה" במסכת סוכה]. שדרך לקשרן יחד אחר גיזותן.

7. כך כתב הטור [סימן ר"ס], דהיינו ארבע אמות על ארבע אמות. וכתב הפרישה [אות ח], שיצא לו דין זה מדברי התוס', שכתבו [בד"ה חצי קב בתירוצ' השני]: "אי נמי, קב בארבע אמות מרובעין הוי חצי קב בשתי אמות רחב